

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

F. X. SVORODA:

NÁLADA V DÁLÍ.

Vplul koráb daleko, kde vody byly a tmou,
vichřicí švané moře,
a na tom korábu s blavou schýlenou
smil lodník plný hofe.

Lkal tklivý román v něm. Zfel lodník
rodnou zem,
kde k bouřlivu se stěmlo...

Své ráme rozevřel — kol širým obzorem
jen moře zahlede.
Ach, chtěl by naposled ten modrý vi-
dět zrak,
dnes pod klokočím tlíci,
ach, chtěl by doma být a letět jako
mrak,
smrt potkat chajoj.

SLEČNY CLARY BARTONOVÉ
NENÍ VÍCE...

Zemřela ve svém domově v
Glen Echo, Md., dne 12. dubna v
požehnaném věku 91 roku. Příči-
nou smrti její byla nemoc zápal
plic (pneumonia), již byla stře-
na před rokem. Slečna se naro-
dila v Oxford, Mass., 25. prosince
1821. Byla deeron kapitána Step-
hen Bartona. Když byla dostateč-
ného vzdělání, stala se učitel-
kou, nejspíše však se zaměstná-
ním tímto spokojena, věnovala se
práci v továrně v Bordentown, N. J.,
založila bezplatné vyučování s
úspěchem a na to se odebrala do
Washingtonu, kde přijímala místo
v patentním odboru, které za-
stávala až do vypuknutí občanské
války. Opustivši své místo,
odešla se do Worcester, Mass.,
kde přijímala peníze pro raněné.
Její židosti o podporu byly tak
hojně podporovány, že musela být
ve Washingtonu vykazána místnost
pro zásoby tyto. Slečna Bartonová
v čele jiných poskytovala úlevu a
obsluhu raněným. V roce 1864. gene-
ral Butler ji ustanovil hlavou v
nemocnici James. Toto byl sleč-
nin začátek v ošetřování nemoc-
ných. V čas války i po válce sa-
ma pátrala po zapomenutých
padlých vojácích. Na to se věno-
vala nějaký čas přednáškám a u-
spořádala 300 přednášek na to v
roce 1867, kdy její zdraví bylo
hodně podkopáno. Za dva roky
se odebrala do Evropy. V tom
časě však vypukla válka prusko-
francouzská. Stavši se první před-
sedkou společnosti Červeného
Kříže v Americe v roce 1881, za-
stupovala americkou organizaci v
evropských konferencích spolku
tohoto v letech 1884—1903. Mi-
mo to brala velkou účast při bla-
domoru v Rusku v roce 1902 a
vykonávala ošetrovatelské práce
při vraždění Arménů v roce 1906
jako i ve španělsko-americké
válce a též boerské válce 1899—
1902. A konala menší práce
společnosti té až do roku 1904, kdy
vystoupila a od té doby pracova-
la na "Historii společnosti Čer-
veného Kříže v čas války a mí-
ru".

Život této velké ženy byl celý
věnován lidské práci, a ač to
byla jen žena svobodná, slečna,
přece dovedla se uplatnit a ko-
nat dobro na všech stranách. Ta
si vskutku postavila sama po-
monik nehybnosti, pomník trvalý
v srdcích národů všech.

Čestná a nehybnost jest památ-
ka její! Pořadatelka.

VODA NEMÁ TRÁMU

Zase jest dokázáno hrozným ne-
štěstím, které potkalo cestující
na lodi "Titanic", vracející se
právě do této země. Jak hrozná
výjevy musely se odehrát mezi
tolika cestujícími na tomto veli-
kém, jesti prýně plul po moři, v
okamžiku katastrofy, která jej
stihla, může si představit jen
ten, kdo podobného výjevu byl
někdy svědkem.

Moře pohltilo vše — životy,
zlato, drahokamy, vše, vše! —
zde nebylo ohledu ani předsudků!
Všechni jsou pohřbeni v jeden
hrob bez pompy a bez všech ob-
řadů! — Jak hrozná to neštěstí!
— zvláště pro ty, kteří ostali
mezi zachráněnými a byli svědky
celého výjevu — stýšeli arde-
rovací volání o pomoc, ale nemo-
hli podati ruku svým milým ku-

zachráněni, tonouce sami mezi ži-
votem a smrtí — — — Zpráva
tato jest hrozná, však máme pří-
pady mnohé na všech stranách,
třeba to není právě na lodi, —
neštěstí v tisících a tisících pří-
padech — povodně, větry, ohněm
přijdou lidé o své milé, — o svůj
majetek a na mizinu. A neštěstí
pohromami živelnými přivoděné
pocitováno jest obzvláště těžce,
když chudá rodina jest jím po-
střižena, kdy jí zbudou třeba jen
holé ruce, a k tomu hladové dí-
tky bez přístřeší a bez oděvu —
aneb kde se loučí matička se svými
dítětky a opouští malé neza-
opatřené sirotky, které zde zůsta-
vají na milost a nemilost lidem
často bezcitným. — Jest těžko
souditi, který z případů jest bo-
lestnější — to může pocítit jen
ten, koho takové neštěstí potka-
lo. Člověk však musí trpět a jen
trpět... neb ve světě jest více
bolestí než radostí...

Pořadatelka.

PÉČE O ZDRAVÍ.

M. Necesná z Brna.

(Pokračování.)

Kůže.

Přímici odstraňuje se z těla ky-
selina uhličitá, čímž tělo se očis-
ťuje. Vše také ledviny a kůže
odvádějí nečistotu z krve.

Kůže skládá se ze dvou vrstev.
Svrchní, zvaná pokožka, obsah-
je buňky již odumřelé, které se
odlupují, ze spodní však stále no-
vé narůstají. Pokožka nemá cév
ani nervů. Za to však spodní
vrstva obsahuje veliké bohatství
cév i nervů, jakož i žlaz tukových
a potních. Těchto na 2 miliony!

Cévy krevní, které tvoří jaké-
si klíčky, mají v kůži důležitý
úkol. Po rychlé chůzi, po namá-
havé práci vzniká mnoho tepla.
Aby rovnováha nastala, žene se
krev močením k povrchu těla do
kůže, kde probíháje tenkými
klíčkami, rychle se ochlazuje a
tak brzy rovnováha v těle nastá-
vá. Je-li naopak tělo v nebezpe-
čí, že větší množství tepla by mu
uniklo, sraňuje se kůže, nepro-
pouští teplo z těla a vzniká tak
zvaná "husí kůže". Jest tudíž
kůže dobrým regulátorem našeho
těla.

K čemu jsou žlázy? K odstra-
nění tekutých a plyných látek
v těle nepotřebných. Žlázami
potními odvádí z těla mnoho po-
tu, aniž bychom se potili. Pot
obsahuje jedy. Zjištěno lékaři,
že pot ze zdravých lidí byv vstřík-
nut pod kůži psa, působil jedova-
tě. Pot těžce pracujícího člověka
jest tak prudký, že velkého psa
usmrcuje, byl-li mu vstříknut pod
kůži. Také značné množství ky-
seliny uhličitě odchází z těla kůží,
a jest proto velmi důležitá čis-
tota kůže, aby póry její nebyly špi-
nou upěny a nezamezovaly od-
chod škodlivin z těla.

Ledviny.

Důležitým ústrojím těla čis-
tícím jsou ledviny. Ledviny ulo-
ny jsou po obou stranách páteře
ve vazivu tukovém dosti volně,
takže snadno ze své polohy mo-
hou být posunuty, zvláště u žen.
stahujících se do tuhých šňůra-
ček. Pošunuté ledviny nebývají arci
bez bolesti.

Do ledvin ústí mocné cévy a
teply, neboť se v nich krev fil-
truje. Z krve vytlačuje se tu pře-
bytečná tekutina a přebytké
soustředí naší stravy, hlavně soli
a jiné rozpustné látky, již tělo
musí se zbavit. Nepotřebná
tekutina — moč — stéká z
ledvin močovodem do konečníku.
Ve 24 hodinách vyloučí ledviny
1½—2 litry moče. Více neb méně
moče poukazuje na chorobu
ledvin. Moč je zažloutlá, žlá-
tečnatá; moč zakalená a usedliny
v ní jsou důkazem porušení led-
vin.

Bílkoviny obsahují dusík, kte-
rý se při jejich rozkladu uvolní
a tvoří močanu a jiné škodlivé
sloučeniny, které nejsou-li ledvi-
nami z těla vyloučeny, působí těl-
u škodlivě a porušují celou trávu.

Důležité jest proto, aby se led-
vinám neukládala práce zbytečná,

přílišným pitím a množstvím soli
kuchyňské, kterouž ledviny jako
nepotřebnou musejí z těla vymý-
titi. Dále musíme také přiblížiti,
bychom potravou správně slože-
nou napomáhali správné výměně
látek, by v těle ne se nenahro-
madiilo, co by ledvinám práci při-
dávalo.

Ústrojí zažívací.

Má-li být v těle našem síla a
teplo, jest třeba, aby se neustále
tvořily vždy nové a nové sloučeniny
a opět se rozkládaly, k čemuž
potřeba vždy nový materiál při-
váděti. K tomu slouží ústrojí za-
žívací, které začíná v ústech. V
ústech se potrava rozkousává a
mísí se slinami, jejichž účinkem
škroboviny mění se v dextrin a
eukr. Beze slin potravy, škrob
obsahující, špatně se zažívají, ne-
boť v žaludku bývají s velkou
obtíží zpracovávány, ba tvoří ne-
proniknutelné žvance, které po-
škozujece ústrojí zažívací, odchá-
zí z těla nevyužitkovány. Čím ví-
ce v ústech pokrmy rozkousáme,
tím více vyvinuje se slin a tím
snáze žaludek potravu k dalším
účelům připravuje bez velkých
námah. Pamatujme proto, aby-
chom si zachovali zdravé zuby,
chceme-li žaludek uchrániti cho-
rob.

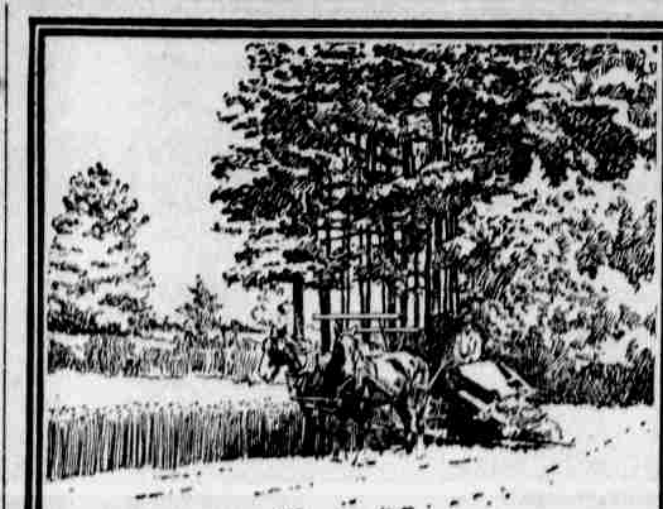
Z úst přechází potrava jícenem
do žaludku, vaku to hned pod brá-
nicí, poněkud v levo. V žaludku
se potrava dále zpracovává; zvlá-
ště bílkoviny se štěpávají žaludeč-
ními měni. Ukládáme-li žaludku
zbytečné práce množstvím jídla
nebo častým jídelm, potravou ne-
rozkousanou, slinami neproniknu-
tou, příliš horkou neb zase příliš
studenou, žaludek trpí — ochu-
raví. Také potrava příliš koře-
něná vyvolává zvýšenou činnost
žaludku. Zhubnutí účinkuje na
žaludek nosení šňůračky, pod
jejímž tlakem žaludek špatně pra-
cuje a sestupuje poněkud do du-
tiny břišní, stlačuje tam střeva,
což jest stav značně trapný.

Ze žaludku kašovitě zpracova-
ná potrava přechází do tenkého
střeva, kdež pomocí šťav žláz se
přeměna potravy úplně dokoná-
vá. Tak játra, uložená pod brá-
nicí, hned pod žebry, vylučují
žluč, která žlučovodem vtéká do
tenkého střeva, kdež účinkem je-
jího mění se tuky, na něž sliny a
žaludeční šťavy vlivu nemají.

Ze střeva střeba se chemicky
připravená potrava v krev, která
ji rozvádí do celého těla. Do krve
musí tedy potrava naše přejíti,
aby mohla sloužiti tělu. Přehy-
tečná potrava, nemůže-li však ú-
strojí zažívacími býti zpracována,
nepřechází do krve, nýbrž jako
zbytečná přitřž těla nezužitkova-
ná odchází z těla. Jest to tudíž
na povážnou, chováme-li se tak-
že nešetříme k svému tělesnému or-
ganismu, svévolně ho poškozujeme
nesprávnou neb nadbytečnou po-
travou, což zvláště při nynější
drahotě diti by se nemělo, aby-
chom plýtvali tak nešetřně živými
látkami.

(Pokračování.)

Arna S. z Prahy. — Dokončení.
— Tedy 14 dní přiděleno mi k zo-
tavení. Na krátký výlet, jaký
ehei podniknouti, stačí ten čas ú-
plně. Loni navštívila jsem s pří-
teľkou hygienickou výstavu v
Drážďanech. Bez velkého dlou-
hého rozmýšlení plán byl brzy se-
staven. Rozhodly jsme se a jely.
Moje spolucestovatelka vyznala
se málo, téměř nic v němčině a tak
sotvaže jsme byly u cíle a a ná-
draží vystoupily, bylo mou sta-
rostí nejdříve vyhledati hotel,
kdež bychom se ubytovaly a te-
d po cestě trochu se umyly a očis-
tily. Ten, který byl nám doporu-
čen, jsme nenašly, ač jsem se vy-
ptávala kde jakého strážníka.
Jinde zas bylo přeplněno. V ho-
telu "Gotha" jsme pobývaly a
po té zas jsme se jaly hledat při-
střeší. Ustanovily jsme se koneč-
ně na tom, že přespíme jednu noc
v jednom z největších a nejkrás-
nějších hotelů v "Bellevue" prá-
vě proti dvorní opeře. Několik
pokojů bylo ještě volných, jak
nám oznámil vozač, přemýšle-
vratně a poukázal nás na zá-
mánné bureau, někde v zadních
chodbách. Zabloudily jsme v té
špatně dvířích, oken, zradel a kvě-
tin; vše jako v začarovaném
zámku, vše samá bílost i světlá
koberce. Tu i oněd plyšová př-
dávka v šťavuaté zeleni vábila k

KDYŽ úspěšní farmaři, známí svým důvi-
pem a prozíravostí, kupují I H C stroje na
sklizení obilí a sena a nástroje rok od ro-
ku, jest to naprostý důkaz, že tyto stroje konají u-
spěšnou službu a rozmnožují příjem farmerů, již
je kupují. Přičiny proč tyto stroje jsou dobrým ulo-
žením peněz, proč na polích obilných svážou vše s
nejmenší ztrátou, ať je vysoké neb krátké, ať stojí
lži neb je sečené, proč jsou trvanlivé a konají
dobrou práci rok od roku, jsou příčiny, jež byste
měli znáti. Vědomost, co pro vás I H C stroje vy-
konají, je vědomost, jež se vyplácí.

O věcech, v nichž leží společný zájem, žádný ob-
chodník v této zemi nemá lepší příležitosti k nabytí
praktických vědomostí o podrobnostech svého po-
volání než má americký farmer. Jest hojně důkazů,
že farmaři jsou čtenáři a badatelé v stále rostou-
cím užívání strojů za příčinou úspory času a práce
na farmě, za příčinou zvýšené výkonnosti farmer-
ského dílnictva, za příčinou záhony úrodnosti pů-
dy a rychlé a laciné sklizení úrody jakékoliv. Vě-
domost o užívání a ceně farmerských strojů vede
k ledvinnému studování těchto strojů. Studování a
srovnávání odhaluje přednosti jakosti. Znalost ja-
kosti vede k nákupu vysocecených I H C sklize-
cích strojů a nástrojů, označených jedním z těchto
jmén:

CHAMPION
DEERINGMcCORMICK
MILWAUKEEOSBORNE
PLANO

Více než půl století zkušenosti jest za výrobou
těchto strojů. Více než padesátileté dělní pokusy
a přizpůsobování každému známému stavu roli o
přích zajišťuje vysokou výkonnost. Tyto stroje
dokonaleny byly na ten stupeň, že vyhovují s úspě-
chem každému známému problému ohledně sklizení
obilí neb sena. Organizace za I H C stroji zabezpe-
čuje vás proti zbytečným nákladům a nákladným
odkladům, když sklizení již započala zřizemím skla-
di pro nenahraditelné části tak se hodící, že vaše
sklizeň nikdy se nepozdří ani tím, co u jiného stroje
mohlo by býti vážnou nehoudu neb pohromou.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA

(Incorporated)

Chicago

I H C Service Bureau

U S A

Členem této společnosti můžete získati zdarma všem nejlepší informace o lepším farmářství. Máte-li nějaké zájmy poslat
našim obilným strojům, strojům od nejzavazlivějších, nejlepšího stá, vyhotovte podrobné dotazy a zašlete je I H C Service
Bureau, Harvest Building, Chicago, U. S. A.

milému posezení, jinde zas roz-
košné, malé salony, a konečně
velký, světlý sál, jehož stěny jsou
jako jediné ohromné okno od zemi
až ke stropu s výhledem k vodě.
To vše zahlédly jsme jen zběžně.
V největším spěchu a s dechem
stajenými sply jsme k východu
a opravdu jsme si oddechly, když
jsme byly zas venku. Jediná noc
tam ztrávená, byla by zastavila
v našem rozpočtu notnou mezeru
a to my nemohly potřebovat.

Jestě jediný pohled zpět a již
jsme běžely do Poštovní ulice,
kdež hotelier, maje rovněž přepl-
něno, ustrnul se nad námi a od-
vedl nás do privátních pokojů
jedné dámy v tomto domě by-
dliče a ta nám vykazala pěkný
pokojík se dvěma postelkami za 8
marků za noc. Největší starostí
byly jsme tedy zbaveny. Odpole-
dne prohlédly jsme si výstavu,
kteráž pro odborníky měla více
ceny než pro laika, — povečeřely
jsme tam a večer jsem pak psala
dlouhou listku, co zatím moje pří-
telka dávno již spala. Druhý den
navštívily jsme zoologickou za-
hradu a v královském zámku
"Grüne Gewölbe", kde si lze
prohlédnouti nádherné práce z
jehtaru a slonové kosti zlatem,
stříbrem a drahokamy bohatě vy-
kládané, vesměs to památky, jež
byly nám z Čech odizeny. Něko-
lík hodin trávily jsme též v ga-
lerii obrazů. Nelze ani za krát-
kou dobu důkladně si prohlédnou-
ti nesčetné ty originály slavných
malířů; na sta obrazů pověšeno
a rozestaveno je kol stěn. Jedině
obraz Rafaelovy "Madonny" má
sám o sobě pokojík, v němž do
příkruhu rozestavená sedátka po-
slouží divákovi za odpočinek i zá-
roveň k důkladnému a pohodlné-
mu prohlédnutí v pravdě mistrov-
ského díla. Podobně jako přede-
šlý vystaveno je Makartovo "Lé-
to", obrovský obraz, před nímž
jsme také chvíli posedly. Znám-
ky též zasluhuje Batoniho "Ma-
dalena", mnohá díla Rubensova,
Tizianova i j.

O posledním večeru našeho po-
bytu navštívily jsme dvorní di-
vlu. Opera "Evanglista" nemá-
lo se mi líbit, třeba že v řadě ně-
mecké — v tom umění nerozho-
duje. Po naší "zlaté kapli" v
Praze se mi přec jen stýskalo.
Snad poukž jen zvyk —

Pátý den odjely jsme z Dráž-
dan do Ústí nad Labem. Po pro-
hlídce města nastoupila moje pří-
telka cestu zpět ku Praze, kdežto
já jela dál k Duchcovu, pak do
Obřině a konečně několik dní po-
zdržela jsem se v Lounech. Tam
často za svého dětství jsem jezdí-
vala na prázdniny k přátelům,
kteří bohužel víc než jiji. (Přívod-
ní chtěly jsme zajet i z Dráždan
do česko-saského Švýcarska, leč
nepříznivé počasí odradilo nás od
této zajímavé cesty.) V Lounech
smálo se pak na mne sluníčko zas
celé dny mého pobytu. Bloudila
jsem rozkošným parkem, dál kol
řeky, až jsem jednou došla do
Dobroměřic. V malém tamějším
hostinci pochtunala jsem si na vý-
borném venkovském chlebě a má-
sle. — Má dovolená spěla ke kon-
ci, nezbyvalo než na zpáteční ce-
stu pomýšleti. Vítala jsem Pra-
hu s radostí. Třeba že nemá uli-
ce asfaltované jako Drážďany,
ani kromě jednotlivých domů ce-
lé ulice květinami zdobené, pře-
nad všeska jiná města je mi milá
ta moje Praha — má kolébka.
Žádnou památku jsem si z cesty
té nepřivezla kromě malé sklen-
ky s kovovým podstavcem Dráž-
dany znázorňující. Bylo možno
nakoupiti hodně laciných věcí,
ale nenávidím sebe menší zava-
zadlo nebo balíky a pak levnost
koupěných předmětů nie nepro-
spěje naší kapse, když na hrani-
cích věci ony vyvolávají. Moje pří-
telka koupila pro své neteře ně-
kolik hraček a když na cestě v
Podmokli zamračený úředník,
chtě do balíku nahlédnouti, papír
natřhl a z něho udivněnma, mo-
drýma očkami na svět zírala rů-
žová, buclatá tvářička dětské
loutky, nezdrželi se přítomní smí-
chy. Mně vůbec po celou cestu
dávilo se znamenitě a veselá ná-
lada mne ani na chvíli neopustila.
Za to má družka div že časem sl-
zečně neronila, musela jsem ji vše-
možně rozveselovat. To je tak,
když cestujeme s někým, kdo je
zamilován a k tomu snad ještě ne-
šťastně. Neud nad volnost a svo-
bodu!

Potud mé stručné vzpomínky
na loučnou dovolenou; kam letos
zabloudím, rozhodnou mé finance
a počasí.

Končím s pozdravem na vaše
nou pl. pořadatelku i etěné šte-

nárky. Jestliže jsem některou z
nich nudila dnes svým povída-
ním, prosím o prominutí.

Lillian A. Proskovec, Bruno,
Nebr. — Čtená redakce a milé
dopisovatelky! Osměluji se napsa-
ti též několik řádek do milého mi
"Pokroku", jestli etěná pořada-
telka dovoli. Než nevím, nepřijde-
li dopis můj do koše a jestli to vů-
bec přečtete, neb česky moe psáti
neumím, ale čisti mohu dosti do-
bře. Do české školy jsem chodit
nemohla, protože na farmě vždy
vždycky dost práce a tak na če-
skou školu času nezbylo a musila
jsem se česky učít sama od se-
be. (A píšete, slečinko, velmi hez-
ky. Píšte jen častěji a velice nás
tím potěšíte. Pozn. poř.) Tak jak
se všechno máte a jak se Vám lí-
bí letošní rok? Počasí zde máme
dostí pěkné, teď však právě začí-
nají ony aprílové větry, ale dou-
fám, že nebudou dlouho trvat. —
Sle. Marie Hotovecova, přijmi mou
upřímnou soustrast nad ztrátou
své milované rodičky. Zároveň ti
přeji, abys veliký žal svůj překo-
nala a statečně nastoupila místo
své drahé matičky a abys uchrá-
něna byla všeho dalšího neštěstí.

Tvé milované matce přeji lehké
odpočinutí! — Milá Teto, bylo mi
Vás velice líto, že jste měla s ru-
kávky takovou smůlu. Ale jen
když to dopadlo vše tak dobře a
můžete mundur ten nositi. Tak to
obvyčejně bývá — čím člověk více
chvátá, tím to je horší. — Tak už
nám nastala ta zahraniční práce,
— člověk ryje a sází od rána až do
večera a ještě se mu času nedo-
stává. Moje maminka toho už má
dostí nasázeno, ale nevím, jak to
poroste, neb je podivné počasí. A-
le to víte, na květiny nezapomně-
la, neb ty jsou jí nade všecko. —
Měly byste viděti její muškáty,
gerania všech barev — vyhlíží to
opravdu jako ve sklenici. Na
šalvěji (sage) jest plno malých
zelených bráček a tu bych láda-
la některou etěnou dopisovatelku
o laskavé sdělení, jak nejlépe rost-
linu tu bráček zbavit, začel ji
předem srdečně děkuji. Opatro-
vat květiny jest nejlépeš zábavu
mé matky a mně zase nejvíce té-
ší ruční práce. Prozatím končím,
aby se dostalo místa i pro dopisy
jiných draze, co nejdříve přijdu
však zase. Srdečný pozdrav et
redakci i milým dopisovatelkám.

VĚDOMOST,
jež se vyplácí